# Spreekbuis

van cliënten voor cliënten

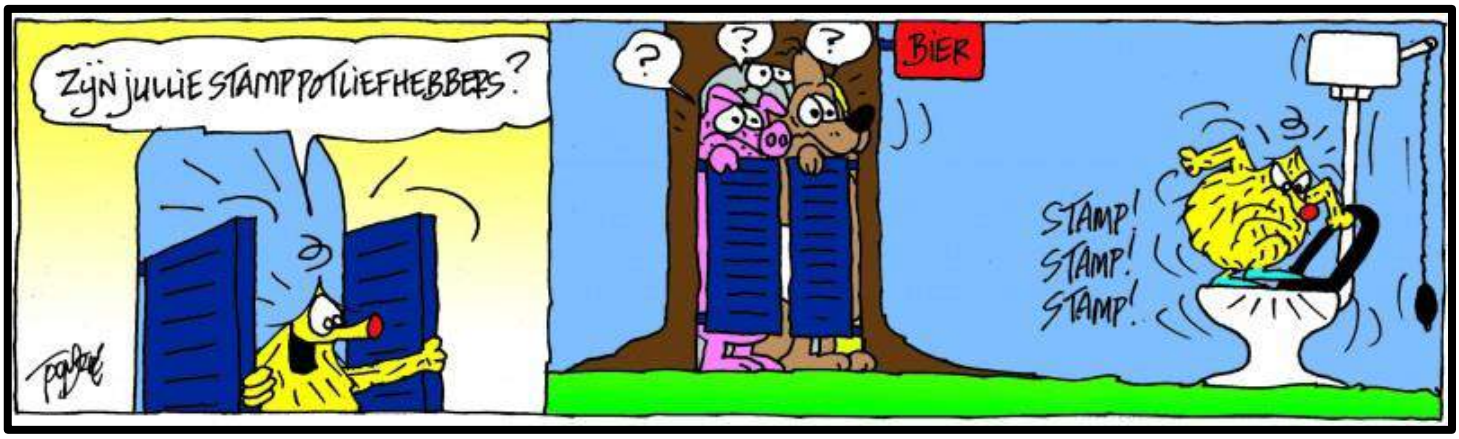



Jaargang 28

Herfst editie 2021

# Strip - Stamgasten









# Colofon

**Jaargang 28 nr. 3 Herfst editie 2021**

***"De Spreekbuis"*** is een informatie- en gezelligheidsblad
voor en door cliënten van Emergis.

Het blad wordt op initiatief van de
Centrale Cliënten Raad **(CCE)** uitgegeven.

***"De Spreekbuis"*** verschijnt 4x per jaar.

***"De Spreekbuis"*** informeert de lezers o.a. over zaken die voor hen van belang kunnen zijn, zoals; Activiteiten in woon- en leefomgeving en nieuws & ontwikkelingen uit de GGZ of Emergis in het bijzonder.

***"De Spreekbuis"*** *is een product van:*

**WLB Joannaplantsoen**

***Redactie Spreekbuis:***

*Jeroen de Rijcke (eindredacteur)*
*Peter Luijsterburg (redactie)*
*Pieter Mesu (redactie)*

**Beledigende, racistische en/of seksistische inzendingen worden geweigerd.**

***Klachten en vragen betreffende bezorging of inhoud bij:***

***spreekbuis@zeelandnet.nl***

**Adres redactie:**
WLB Joannaplantsoen
t.a.v. Redactie Spreekbuis
Joannaplantsoen 2, 4462 AV Goes
E-mail: spreekbuis@zeelandnet.nl

# Inhoudsopgave

02 Strip
03 Colofon / Inhoudsopgave
04 Van onze redactie
05 Rebussen
06 CCE
07 CCE
08 Nieuws uit de Biotuin
09 Nieuws uit de Biotuin
10 Opmerkelijk Nieuws
11 Opmerkelijk Nieuws
12 Gedicht
13 100 dagen in je hoofds
14 Tuinpraat met Kaat
15 Tuinpraat met Kaat
16 Tuinpraat met Kaat
17 Tuinpraat met Kaat
18 Zuidhavenpoort in Lego
19 Uw mening telt
20 Deel uw Ervaring
21 Deel uw Ervaring
22 Boekbespreking
23 Boekbespreking
24 Boekbespreking
25 Spreekwoorden en Puzzels
26 Sudoku's
27 Budget Recept
28 Boezemvrienden
29 Boezemvrienden
30 Opmerkelijke Spelen
31 Zwerfhonden
32 Zwerfhonden
33 Biografie: The Cats
34 Biografie: The Cats
35 Biografie: The Cats
36 Gedicht
37 MoppenHoek
38 Oplossingen Puzzels
39 Strip




# Van onze Redactie

***Beste lezers van De Spreekbuis,***

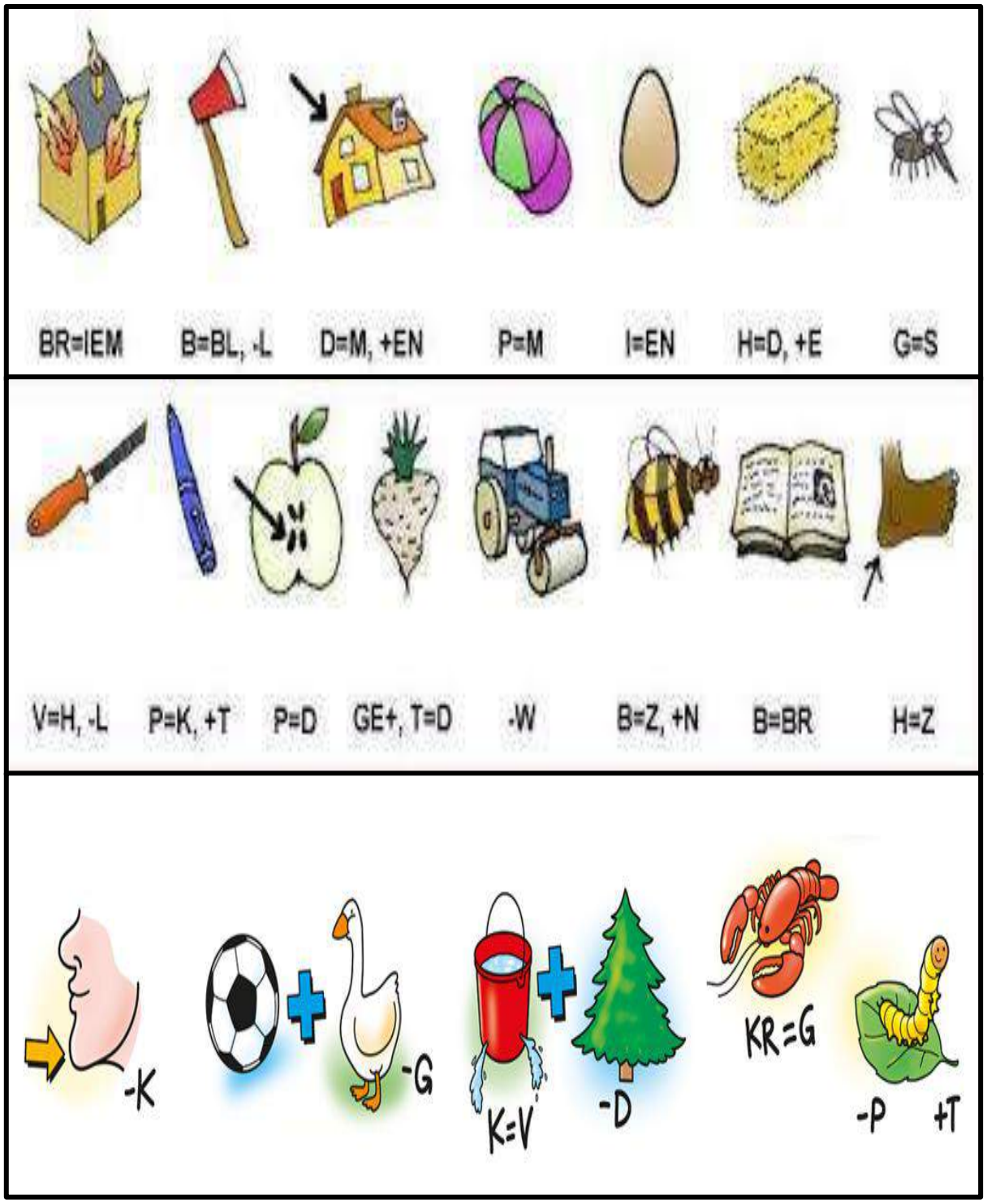
Op het moment van schrijven ligt de zomer al weer bijna achter ons, tenminste als je het een zomer mag noemen. Het was maar een sombere gebeurtenis met veel bewolking en te lage tempraturen. Gelukkig zijn de eerste weken van September een soort nazomer dus dat maakt het dan nog enigszins goed. Laten we maar hopen dat de herfst een soort van verlengde nazomer wordt die nog heel lang gaat voortduren en dat de winter lekker zacht mag zijn….
Dat gezegd hebbende ligt er gelukkig weer een hele nieuwe editie van De Spreekbuis voor je, en dat moet toch enigszins de matige zomer goed maken lijkt ons, of op zijn minst de herfst wat opfleuren ;). Laten we beginnen om ***Patrick Vos*** te feliciteren als winnaar van de (voorlopig) laatste fotowedstrijd, hieronder zie je zijn prachtige foto! Daarnaast hebben we natuurlijk ook nog een winnaar voor de prijspuzzel en dat is geworden: ***G. Malawauw***. De oplossing was "***Lekker weg in eigen land***"



Verder kun je er op vertrouwen dat er weer veel te lezen en te puzzelen is in deze editie van De Spreekbuis. Ook de rubriek "tuin praat met Kaat" is weer van de partij net zoals wat ons opviel in het nieuws.
Mocht je zelf ook eens iets willen bijdrage aan De Spreekbuis schroom dan niet en laat dat de redactie weten. Hoe je ons kunt bereiken vindt je terug op pagina 3. Voor nu wensen we je veel lees en puzzel plezier toe en uiteraard een hele mooie herfst..

**Uiterlijke inleverdatum stukken voor in de wintereditie van De Spreekbuis is: 28 november 2021 !!**

# Rebussen


BR=IEM
B=BL, -L
D=M, +EN
P=M
I=EN
H=D, +E
G=S
V=H, -L
P=K, +T
P=D
GE+, T=D
-W
B=Z, +N
B=BR
H=Z
-K
-G
K=V
-D
KR=G
-P
+T




# Centrale Cliëntenraad Emergis

*De Centrale Cliëntenraad Emergis, ook wel CCE genoemd, zet zich in voor de belangen van cliënten binnen Emergis. De raad bestaat uit cliënten en ex-cliënten. We richten ons voornamelijk op beleidszaken. Het werkgebied van de raad beslaat geheel Emergis . De Spreekbuis biedt ons in elke editie ruimte om iets te vertellen over onze werkzaamheden.*

**Weer terug aan het werk**

We kunnen wel zeggen dat we een typische Hollandse zomer hebben gehad. Desondanks hebben we een paar weken kunnen genieten van vakantie en het werk even naast ons neer kunnen leggen. 30 augustus jongstleden hebben wij weer voor de eerste keer vergaderd na onze zomervakantie. Dit was ook de eerste vergadering waarbij we een nieuw aspirant-lid hebben mogen verwelkomen. Helaas hebben we deze zomer ook van onze secretaris te horen gekregen dat hij zal stoppen met het werk voor de CCE. Na ruim vijf jaar lid geweest te zijn van de CCE, heeft Pieter besloten dat hij zich volledig wil richten op zijn werkzaamheden voor de ChristenUnie. Wij vinden het erg jammer dat we afscheid moeten nemen, maar wensen Pieter uiteraard alle goeds toe voor de toekomst.

Met het vertrek van Pieter is er ruimte om een nieuw leden aan te nemen. Heb je hier interesse in, stuur dan een mail naar **cce@emergis.nl**. We plannen dan een vrijblijvend kennismakinggesprek in.

In de volgende editie van de Spreekbuis zullen de leden van de CCE zich gaan voorstellen.

**Contactgegevens**
cce@emergis.nl
0113 267295

**Nieuwsbrief**

Wij vinden het erg belangrijk dat de cliënten van Emergis weten waar de cliëntenraad zich allemaal mee bezig houdt. Dit doen we via onze bijdrage in de Spreekbuis en door een nieuwsbrief uit te brengen. We zijn voor de zomervakantie weer gestart met het schrijven van nieuwsbrieven en willen deze elke twee maanden uitbrengen. Zo blijft iedereen beter op de hoogte van de meest actuele zaken.

Andersom vinden wij het ook heel belangrijk om zoveel mogelijk input van cliënten te krijgen over de zorg. Dit is voor ons van groot belang omdat we op die manier zo goed mogelijk ons werk kunnen doen. We willen jullie dus vragen om signalen, tips en dergelijke met ons te delen. Deze informatie kan ons namelijk helpen. We zijn momenteel het beste te bereiken via ons mailadres.




## Suïcide preventie dag

Op 10 september is het Wereld Suïcide Preventie Dag. Wanneer de herfsteditie van de Spreekbuis uitkomt, is deze dag al geweest. Toch willen we in deze editie aandacht besteden aan dit belangrijke onderwerp. Tijdens Wereld Suïcide Preventie Dag wordt wereldwijd stilgestaan bij alle mensen die zijn overleden door suïcide, mensen die een poging hebben overleefd of aan suïcide denken, familie, vrienden en alle anderen die door suïcide geraakt zijn. Om samen het taboe op suïcide te doorbreken wordt hier vanuit de suïcide preventie commissie extra aandacht aan besteed.

Omdat suïcidepreventie een belangrijk aandachtspunt is binnen Emergis, is hier speciaal een commissie voor. Deze commissie bestaat al sinds 2010. De commissie is zodanig samengesteld dat er een brede afvaardiging is van Emergis. Onze voorzitter is één van de leden van deze commissie.

## Advies- en instemmingsaanvragen

*Reorganisatie ambulant Walcheren*

Al begin februari kregen wij de adviesaanvraag over een reorganisatie voor de ambulante regio Walcheren. Ons advies werd gevraagd over het vijfdaags deeltijd aanbod terug te brengen naar een passend driedaags aanbod. Vanaf het begin vonden we het een zeer ingewikkelde adviesaanvraag. Om tot een advies te kunnen komen, hebben we een behoorlijk traject afgelegd. In eerste instantie was voor ons onvoldoende duidelijk hoe de aanpassing van het zorgaanbod eruit zou komen te zien. Daarom hebben we uitstel van advisering gevraagd. Om die informatie te krijgen, hebben we onder andere deelgenomen aan een bijeenkomst van de werkgroep die zich met het nieuwe zorgaanbod heeft bezig gehouden. Ook hebben we geprobeerd in kaart te brengen hoe veranderingen van zorgaanbod in andere ambulante regio's zijn ervaren. Deze bevindingen hebben we meegenomen in ons uiteindelijke advies aan de raad van bestuur. Omdat wij ons er van bewust waren dat een reorganisatie onvermijdelijk was, hebben we besloten om positief te adviseren. In ons advies hebben we wel een aantal aandachtspunten meegegeven. Bijvoorbeeld om goed te evalueren zodat het aanbod eventueel bijgesteld kan worden als blijkt dat het niet tegemoet komt aan de wensen van de cliënten. Ook hebben we gevraagd dat er aandacht is dat de huidige groep cliënten niet tussen wal en schip zal vallen met het nieuwe aanbod. Cliënten die nieuw in zorg komen, zullen makkelijk kunnen invoegen bij een nieuw aanbod. Het zijn juist de bestaande cliënten die het meest geconfronteerd worden met veranderingen. We zullen de veranderingen in de ambulante regio Walcheren op de voet blijven volgen.

*Instemmingsaanvraag wijziging reglement klachtencommissie Wvggz (Wet verplichte ggz)*
Met de nieuwe wet die de medezeggenschap regelt, moet bij sommige besluiten onze instemming gevraagd worden. Wanneer het reglement van de klachtencommissie gewijzigd gaat worden, hebben wij instemmingsrecht. In dit geval waren de wijzigingen positief en hebben we hiermee ingestemd. Eén van de dingen die is gewijzigd in het reglement is dat wij betrokken worden bij de evaluatie van het reglement. Dat vinden wij een goede ontwikkeling.

# De moestuin



Voorjaar 2020 hebben Astrid en ik aangegeven bij onze leidinggevende, Vincent van de Dries, dat wij graag enkele dagen zouden willen werken in de Biotuin. Astrid had interesse in bloemschikken en het keramieken. Ik zou verantwoordelijk zijn voor de moestuin. Met deze insteek zijn wij het gesprek aangegaan met Vincent.

In dit gesprek kwam naar voren dat de doorstart van de Biotuin mogelijk zou zijn als er twee nieuwe collega's bij zouden komen. In juli hebben wij sollicitatiegesprekken gevoerd met de mogelijk kandidaten. Uiteindelijk hebben wij met zijn drieën twee nieuwe collega's uitgekozen. Vincent heeft de nieuwe collega's gebeld en ze waren alle twee zeer verrast dat ze het geworden waren.



De nieuwe collega's zouden in september bij ons gaan beginnen. In de tussentijd heb ik op de vrijdagen de Biotuin enigszins rechtgetrokken, zodat de medewerkers en collega's zich er prettig bij zouden voelen. De eerste maand heb ik met één medewerker in de Biotuin gewerkt. Samen hebben wij een begin gemaakt voor de medewerkers en collega's.

Vanaf september zijn wij met vier begeleiders en de medewerkers begonnen aan de doorstart van de Biotuin. In het begin was het voor de begeleiders even zoeken naar de samenwerking met het lunchcafé "Van de Kook", aangezien de begeleiders zowel in de Biotuin als in het lunchcafé werken. Deze combinatie van werken is heel goed voor de samenwerking tussen de twee werkleerplekken. De producten die we verbouwen worden gebruikt voor de maaltijden in het lunchcafé. We willen zoveel mogelijk werken met verse producten uit de tuin.

# Werk aan de winkel



In de Biotuin moest nog veel gebeuren. Het terrein ging op de schop. Inmiddels is er een strakke grasmat. Ook het terrein bij de Bioschuur is vlak gemaakt en voorzien van schelpen. Op dit terrein staan enkele moestuintafels waar groente in gekweekt kan worden. Eén van onze medewerkers heeft ons geholpen om de bestaande tafels te herstellen. Deze tafels waren letterlijk in elkaar gezakt. De moestuin aan de voorzijde van de schuur had ook een opknapbeurt nodig. De grond moest worden verbeterd en hiervoor hebben we gebruik gemaakt van de mest van de dierenverblijven van Emergis.

# De cirkel is rond



De bestaande cirkelvormige tuin met wilgentakken werd in eren hersteld. De collega's en medewerkers hebben dit met veel plezier en passie uitgevoerd met als resultaat dat de moestuin er weer netjes bijstaat. In de moestuin wordt groente en fruit verbouwd, zoals aardbeien, courgettes, bonen etc. Ook de kassen hebben een grote verandering ondergaan. Ook de grond van de kassen is op natuurlijke wijze verbeterd met als gevolg dat er volop tomaten, courgettes, meloenen en komkommers groeien.

In de Biotuin wordt ook gewerkt aan een stilteplek. Momenteel vraagt de moestuin veel aandacht. In het najaar gaan wij ook de fruittuin verder opzetten en deze willen wij dan vanaf het voorjaar gebruiken. Volop ontwikkelingen dus, we houden jullie op de hoogte!!

Nieuwe medewerkers zijn altijd welkom. Heb je een WMO indicatie, neem dan contact met ons op.

De Biotuin is geopend op dinsdag, woensdag en donderdag van 9 - 12 en van 1 – 4 uur, vrijdag van 9 – 12 uur. Bel ons voor een afspraak: 0113-267657, email: biotuin@wlbzeeland.nl

Willem

**Emmen** – In Wildlands Adventure Zoo zijn twee Onagerveulens geboren. Het is geen tweeling, de kleintjes hebben allebei een andere moeder maar wel dezelfde vader. Beide veulens zijn hengsten en volledig gezond. De Onager staat ook wel bekend als de Aziatische wilde ezel, de paardezel of halfezel. De merries krijgen na een draagtijd van een jaar één jong, dat kort na de geboorte al kan rennen. Ze blijven één tot anderhalf jaar afhankelijk van hun moeder. De Onager is een bedreigde diersoort.

Eerder deze zomer werden er al drie penseelzwijntjes geboren.



**Lezno** – De 27-jarige Roy Gommer uit Lochem is de allereerste Nederlander die wereldkampioen ballonvaren is geworden. Het wereldkampioenschap werd gehouden in het Poolse Lezno. Naast het uitvoeren van opdrachten, zoals het laten vallen van een zakje zand op een kruis op de grond, werd een parcours op verschillende hoogten gevlogen. In 2018 behaalde Gommer al de tweede plaats tijdens het WK.

**Ancona** – Een Italiaanse man heeft zichzelf onbeschrijflijk veel pijn bezorgd door per ongeluk met een spijkerpistool in zijn edele delen te schieten. De man werd na het ongeluk met spoed naar een ziekenhuis in het Italiaanse Ancona gebracht. Pas na een echo om de boosdoener te lokaliseren kon de spijker operatief verwijderd worden. De man houdt er geen verdere schade aan over.



**Haaren** – Een vrouw uit het Brabantse Haaren is laat in de avond van het dak van haar huis gered. Volgens een omstander was ze haar huissleutel vergeten en klom, op blote voeten, het dak op om via het dakraam alsnog binnen te komen. De actie mislukte en eenmaal op het dak durfde ze niet meer naar beneden te komen. De door de buurvrouw gealarmeerde brandweer haalde de vrouw uiteindelijk met een hoogwerker van het dak.

**Florida** – Strandgangers in Florida keken raar op toen een man aanspoelde in een zelfgebouwd voertuig. De man bevond zich in een soort enorm hamsterwiel met drijvende boeien aan de uiteinden. Al wandelend over zee naar New York (1600 kilometer verderop) stuitte hij op enkele problemen. Op welke problemen hij stuitte is onduidelijk, wel verklaarde hij dat zijn navigatiesysteem was gestolen. Het doel van de tocht was om geld in te zamelen voor daklozen, de Kustwacht, brandweer en politie. De “wandelaar” was van plan tijdens zijn, enkele jaren voorbereidde, tocht te overleven op mueslirepen, tonijn, gefilterd zeewater en kauwgom.



**Graz** – Een man uit het Oostenrijkse Graz is om 6 uur in de morgen op zijn toilet gebeten in zijn geslachtsdelen door een python. Het ruim 1,5 meter lange dier was ontsnapt uit het appartement van zijn buurman, glibberde door de riolering en afvoerbuizen en wachtte af in het water van de wc-pot. De eigenaar van de slang bleek 11 niet-giftige wurgslangen en een hagedis te houden. Er is een onderzoek naar hem ingesteld vanwege het toebrengen van lichamelijk letsel door nalatigheid. Het slachtoffer is met lichte verwondingen behandeld in het ziekenhuis.



# Gedicht

## Pesten

Van het woord word ik bang
Pesten, een trauma m'n leven lang.
Ik blijf me minderwaardig voelen,
Ok al pesten ze me nu niet meer.
Maar bij elk onvriendelijk woord,
word ik er weer aan herinnerd,
keer op keer.

Wie kan ik nog vertrouwen ?
Door het pesten kan ik bijna niet
meer van mezelf houden
Ik ben de trauma's door middel van
therapie aan 't verwerken, om er beter
mee om te leren gaan.
Zodat ik weer gelukkig kan worden.

Met de trauma's ver van me  vandaan.

Bron : Margret Roodbeen, Ithaka



# 100 dagen in je hoofd




De zomer is voorbij, de herfst is begonnen en zo ook de vernieuwde programma's op radio en telvisie. Twee programma's willen we graag onder jullie aandacht brengen.

## 100 dagen in je hoofd

Tim en Nicolaas in de psychiatrie. Hoe is het om ziek in je hoofd te zijn? Tim den Besten en Nicolaas Veul dompelen zich onder in de wereld van de psychiatrie. Als bijzonder stagiair in een psychiatrische kliniek in Eindhoven verkennen ze wat er omgaat in mensen die kampen met ernstige geestelijke problemen. Wat is dat eigenlijk, wat we in de volksmond 'gek' noemen? Tijdens hun stage weten Tim en Nicolaas niet alleen steeds dieper door te dringen in het hoofd van psychiatrische cliënten, maar ontrafelen ze langzaam maar zeker ook de 'gekte' in hun eigen hoofd. Tim en Nicolaas proberen zo goed mogelijk inzicht te krijgen in de wereld van cliënten die kampen met psychoses en aandoeningen als schizofrenie, ernstige vormen van borderline en autisme. Wat gaat er in hun hoofden om? Hoe is het om stemmen in je hoofd te horen? Maar ook: verschillen we eigenlijk wel zoveel van ze? Naast de lineaire serie worden er artikelen gemaakt voor npo3.nl met meer info over de onderwerpen die aan bod komen. Ook worden de onderwerpen nog verder uitgediept in een podcast waarbij elke week één van de hoofdpersonen en de psychische stoornis centraal staat.

*Vanaf donderdag 21 oktober om 21.00 uur op NPO 3 en verder te volgen via npo3.nl, NPO 3 socials en NPO Podcast platform.*

## De Slag om de Schelde

Nederlandse speelfilm uit 2020. November '44.
Op het Zeeuwse Walcheren vechten tienduizenden geallieerden en Duitsers tegen elkaar. De wegen van een Nederlandse jongen die voor de Duitsers vecht, een verdwaalde Engelse gliderpiloot en een tegen wil en dank in het verzet betrokken Zeeuws meisje kruisen elkaar. Ze worden geconfronteerd met cruciale keuzes die gaan over hun eigen en andermans vrijheid. Centraal in de film staat de De Slag om de Schelde, die in het najaar van 1944 plaatsvond in Zeeland en West-Brabant en waarbij meer dan 10.000 personen het leven lieten. Deze slag, die beslissend was voor het verloop van de Tweede Wereldoorlog, staat bekend als één van de belangrijkste en heftigste slagvelden in West-Europa en toch is er door de jaren heen weinig aandacht aan besteed. De film brengt hier verandering in en vertelt het verhaal van drie jonge personages die ieder op hun eigen manier met oorlog en vrijheid omgaan. In deze door de EO gecoproduceerde film worden de hoofdrollen gespeeld door Gijs Blom, Susan Radder, Jamie Flatters, Jan Bijvoet en Tom Felton. Regie: Matthijs van Heijningen Jr. Scenario: Paula van der Oest. De film bereikte in de bioscoop een platina status van meer dan 400.000 bezoekers.

*Vanaf 12 november om 20.30 uur op NPO 1.*

***Bron: www.seizoenspresentatie.npo.nl***

## Welkom in de herfst!

Wat mij betreft is de zomer voorbij gevlogen. En wat een heerlijke zomer vond ik het. Niet te warm, niet te koud, genoeg regen voor de tuinplanten, wat wil een mens nog meer! Nou heb ik makkelijk praten, ik heb namelijk een afdakje in de tuin waar mijn stoel staat. Ik kan dus bijna altijd wel droog zitten, ook als het regent. Alleen als het er heel hard bij waait en de regen komt horizontaal moet ik naar binnen vluchten. Voor mijn hondje Luna ligt er een dekentje, dan zitten we samen buiten naar de regen te kijken ;) Maar het is nu nog zomer, komkommertijd, heerlijk!

## Pruimentijd

Op dit moment rijpen de eerste pruimen, Opal heten ze. Die zijn paars en heerlijk zoet. Er zijn verschillende rassen en die rijpen allemaal in de zomer, de ene wat eerder en de ander wat later. En ook over pruimen is er een uitdrukking, 'tot ziens in de pruimentijd'. Ik heb de precieze betekenis daarvan even opgezocht op het wereldwijdeweb:

**"Tot** in de **pruimentijd**! is een afscheidsgroet waarmee wordt bedoeld: '**tot** over een poosje! ' Je kunt het ook zeggen als je niet weet wanneer je de ander weer zult zien; dan betekent het '**tot** ooit! ' Met **pruimentijd** wordt eigenlijk de tijd bedoeld waarin de pruimen rijp zijn, grofweg van juli **tot** oktober dus."

*Opal pruimen*

*Ze zijn heerlijk!!*



## Malva Sylvestris

Is een inheemse wilde bloem, ik heb ze vorig jaar van zaad opgekweekt. Deze zomer hebben ze voor het eerst gebloeid en ik vind ze prachtig!! Er komen ook enorm veel bijen, vlinders en andere insecten op af en dat vind ik een mooie bijkomstigheid. Insecten zijn erg belangrijk voor de natuur. Sommige insecten zie ik wat minder graag (denk aan wespen) maar zonder insecten is er geen leven.

Malva, ook wel Kaasjeskruid genoemd, is een soort van struikje. Hij wordt ongeveer een meter hoog en breed maar dat is wel afhankelijk van de omstandigheden hoor. Dat geldt voor de meeste tuinplanten trouwens. Bij mij staat de Malva in de voortuin, daar is de grond vrij zwaar en kleigrond houdt goed water en voedingsstoffen vast. Hij bloeit uitbundig vanaf ongeveer juni tot in september. De bloemen zijn groot en schotelvormig, ze zijn pachting paars en roze van kleur!



Malva doet het ook goed op lichtere, meer zanderige grond. Dat soort bodem houd minder vocht en planten-voedingsstoffen vast vergeleken met kleigrond maar ook daar doet die het prima. Sommige planten zijn ook gewoon kieskeuriger dan anderen. Malva is dat dus absoluut niet, het is een gemakkelijke plant die veel kleur geeft. Mocht er iemand zaden van willen hebben: ik heb er nog zat, email de redactie en ik zorg dat je er wat krijgt! spreekbuis@zeelandnet.nl

## De nazomer van Luna

Ook voor Luna is de nazomer komkommertijd. Ze is altijd bij me en daarom ’s zomers ook veel buiten. Haar voornaamste bezigheden zijn luieren, snuffelen, bewaken en zonnebaden. Vooral dat laatste, ik verbaas me er nog steeds over en toch zijn we al 9 jaar samen. Vanaf dat ze pup was dus. Eigenlijk kan Luna helemaal niet zo goed tegen teveel warmte maar toch zoekt ze graag de zon op. Ze blijft net zo lang liggen bakken tot ze bijna bezwijkt, althans dat denk ik dan. Ze zal het zelf vast beter weten maar soms vraag ik het me af hoor.



Een hond kan ook niet zweten zoals een mens, ze kunnen alleen hun warmte kwijt door de voetzooltjes en door te hijgen. Hoe warmer ze het krijgt, hoe verder haar bekje open gaat. Dan komt de tong naar buiten, gaat ze steeds meer hijgen, tenslotte kwijlen en dan pas staat ze op en gaat een tijdje afkoelen in de schaduw! Of ze echt slim is betwijfel ik wel eens maar hé, ze is super lief en mijn beste maatje!

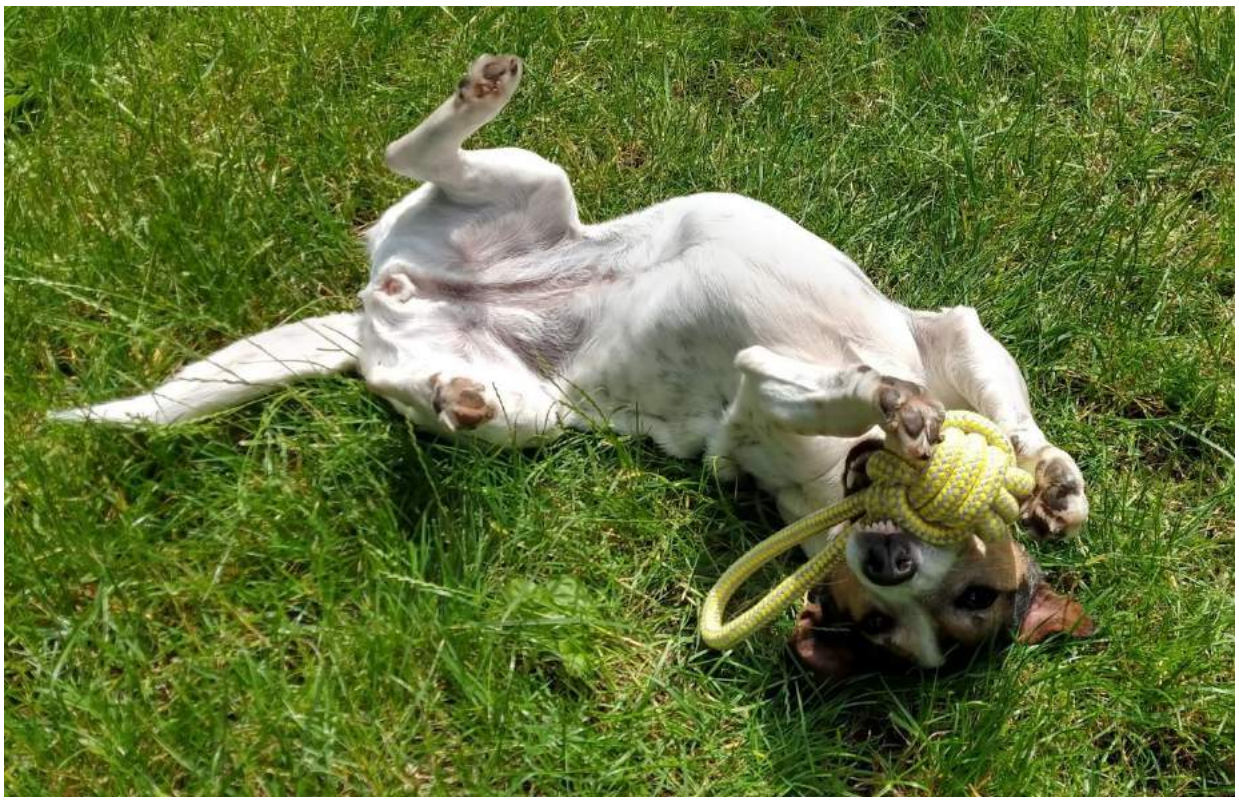
## Mijn persoonlijke alarmsysteem

Ook kleine, lieve hondjes moeten de kost verdienen, in Luna's geval doet ze dat door te bewaken. Zo verdient ze haar brokjes, ze vraagt dus niet veel. Haar natje, haar droogje, een paar keer per dag een lekkere wandeling en aandacht en liefde, een hondenpoot is snel gevuld!

Dat bewaken neemt ze nogal serieus, niemand komt hier ongemerkt binnen. Dat geldt zowel voor de tuin als voor het huis. Zo gauw ze onraad bespeurt gaat ze hard blaffen. Voor een klein formaat hond kan ze erg veel decibellen produceren, het doet gewoon zeer aan je oren! Het gebeurt wel eens dat ik aan tafel zit en Luna er onder. Als ze dan ineens keihard gaat blaffen, schrik ik me een hoedje! Je zou er een hartverzakking van krijgen of spontaan van je stoel vallen! Blaffen doet ze altijd hoor als er iemand komt, ook als het gewoon mijn man is die thuis komt. Zij heeft dan al lang gehoord wie het is, dan is het ook niet echt een blaf om te bewaken maar meer een aankondiging eigenlijk. JOEHOE DE BAAS IS THUIS! Zoiets zal het dan wel betekenen. Gelukkig kan ik aan haar manier van blaffen horen of er een bekende komt of niet. En zo lieve mensen, hebben alle levende wezens een plekje hier op onze aarde.

Daarmee sluit ik deze herfsteditie van Tuinpraat met Kaat, tot de volgende spreekbuis!!!

Karin



# ZUIDHAVENPOORT BOUWEN IN LEGOSTEENTJES

Het Stadhuismuseum Zierikzee maakte zich afgelopen zomer weer op voor een nieuw Lego-project tijdens de zomervakantie. Na het succes van het bouwen van de St. Lievensmonstertoren (Dikke Toren) in Lego in 2020, bood het museum afgelopen zomer jeugdige Lego-fanaten met hun (groot)ouders de kans om de Zuidhavenpoort van Zierikzee op schaal na te bouwen.

Jeroen Struijs uit Reewijk, vermaard ontwerper van schepen en gebouwen in Lego die eerder al het stadhuis van Gouda, Veere en Middelburg heeft gebouwd, heeft ook ditmaal voor het onderwerp getekend. Intertoys Zierikzee en de Emergis Bloksjop Goes waren wederom partners in de educatieve project van het Stadhuismuseum Zierikzee.

Gedurende de periode 28 juli tot en met 3 september ontvingen de deelnemers na een succesvol einde van hun bouwsessie een certificaat van volleerd Lego-bouwmeester.

***Foto: facebook.com/stadhuismuseum***



# Uw Mening Telt !!




## Uw mening telt!!

Emergis vindt de mening van haar cliënten en bewoners belangrijk! Door te meten hoe u de zorg, begeleiding en opvang waardeert, weet ze beter waar u tevreden over bent. Zo kan Emergis goed in de gaten houden of het beleid ook echt werkt. Hoe tevreden cliënten en bewoners zijn, meten ze op verschillende manieren. Bijvoorbeeld met een vragenlijst of via Zorgkaart Nederland.

## De CQ-index - Consumer Quality Index

De CQ-index is een landelijk ontwikkelde en gebruikte vragenlijst om cliëntwaardering in de GGZ en verslavingszorg te meten. De vragenlijst krijgen alle cliënten die bij Emergis zorg ontvangen.

## Zorgkaart Nederland

Aanvullend op de CQI-vragenlijst, kunnen cliënten ook een beoordeling achterlaten op www.zorgkaartnederland.nl. Zorgkaart Nederland is de grootste ervaringssite voor de Nederlandse gezondheidszorg. U kunt daar uw mening geven over de zorg en begeleiding die u van Emergis heeft ontvangen. Dat kan andere mensen helpen bij het maken van de keuze voor een zorgaanbieder én het helpt Emergis om te weten wat ze goed doet en wat misschien beter kan.

## Meepraten

U kunt meepraten op verschillende manieren. Bijvoorbeeld door een gesprek aan te gaan met uw behandelaar. Ook kunt u een afspraak maken met de patiënten vertrouwenspersoon of uw stem laten horen via de centrale cliëntenraad Emergis.

Meer informatie over cliëntwaardering vindt u in de folder Uw mening als cliënt. Waarom is dat belangrijk? of op de website van Emergis: https://www.emergis.nl/ik-ben-in-behandeling/uw-mening-telt/

Emergis




# Deel uw Ervaring




Door uw ervaring te delen op ZorgkaartNederland.nl, laat u zien wat goed gaat in de zorg en wat beter kan. Uw ervaring helpt anderen om hun zorgaanbieder te kiezen. En het helpt zorgaanbieders om de zorg steeds beter af te stemmen op uw wensen.

**Deel ook uw ervaring met de zorg en help zo anderen met kiezen. Ga naar ZorgkaartNederland.nl**

De grootste ervaringssite in de zorg.

Zorgkaart Nederland
Patiëntenfederatie Nederland

# Deel uw ervaring met de zorg en help zo anderen met kiezen.

"Er werd echt moeite gedaan om zo snel mogelijk een afspraak te maken. Tijdens de afspraak werd er ruim de tijd genomen, goed geluisterd, uitgelegd en doorgevraagd, zo werden al mijn vragen beantwoord. Ook op latere mails werd snel en serieus gereageerd. Iedereen, van arts tot telefoniste, was even oprecht en vriendelijk."

## Ga naar ZorgkaartNederland.nl

Hoe tevreden bent u met uw zorgaanbieder? Wordt er goed naar u geluisterd? Hoe is de informatievoorziening en voelt u zich op uw gemak?

Deel uw ervaring op ZorgkaartNederland.nl
- ZorgkaartNederland is de grootste ervaringssite in de zorg
- ZorgkaartNederland is onafhankelijk, veilig en betrouwbaar
- ZorgkaartNederland is een initiatief van Patiëntenfederatie Nederland
- Uw ervaring is anoniem

De grootste ervaringssite in de zorg.

Zorgkaart Nederland
Patiëntenfederatie Nederland

# KRONIEK VAN EEN AANGEKONDIGDE DOOD

**DOOR GABRIEL GARCIA MARQUEZ.**

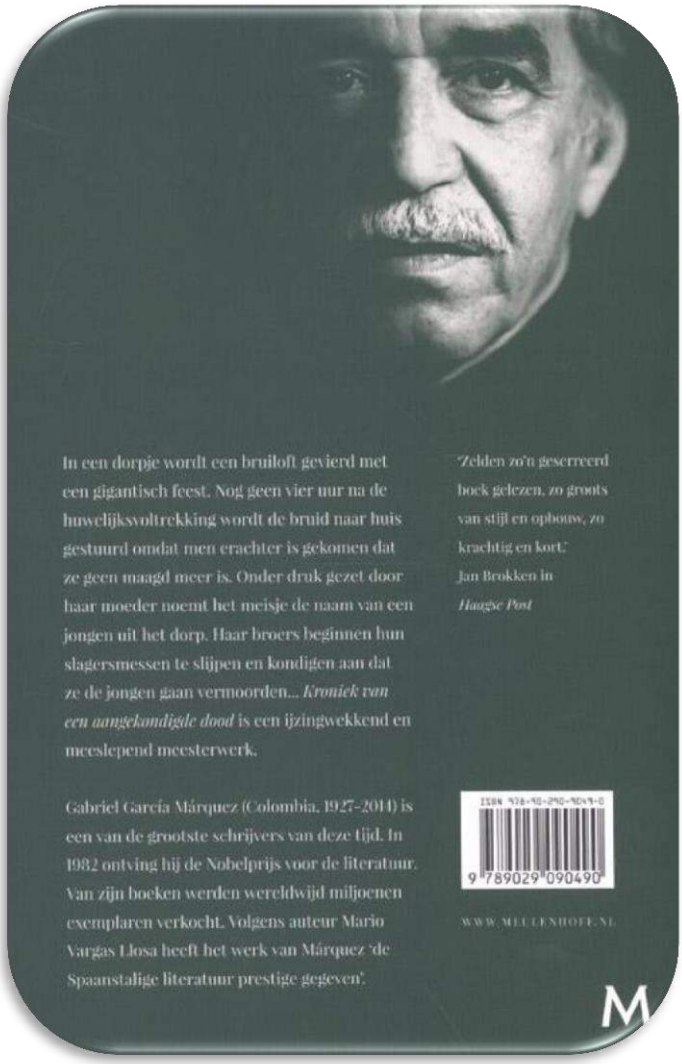
Ditmaal opnieuw een boek van een Nobelprijswinnaar voor de literatuur en wel die van 1982. Het is niet het eerste boek dat ik van hem lees, dat was/is namelijk 'Honderd jaar eenzaamheid'. Ik kwam dat boek tegen tijdens een wandeling naar de supermarkt, waar het in een soort stalletje gratis werd aangeboden, hoewel het de zeventigste druk uit 2014 was. Iemand was dus erg vrijgevig. De stijl van de schrijver deed/doet me denken aan Isabel Allende, een schrijfster die ik twintig jaar geleden graag las, hoewel ik 'Paula' (uit 1994) pas recent las en ook leuk vond om te lezen.

Wat staat er op de achterflap van het boek: 'In een dorpje, een typisch Márquezdorpje, wordt een bruiloft gevierd met een gigantisch feest; nog geen vier uur na de huwelijksvoltrekking wordt de bruid naar huis gestuurd omdat men achter de waarheid is gekomen: ze is geen maagd meer. Onder druk gezet door haar moeder noemt ze een jongen uit het dorp als de vermoedelijke dader-vader. Haar broers, tweelingen, slijpen de slagersmessen en bazuinen rond dat ze de jongen zullen vermoorden. Maar omdat het in wezen zulke lieve jongens zijn, gelooft geen mens in het dorp dat ze hun voornemen ten uitvoer zullen brengen... Kroniek van een aangekondigde dood is Márquez' onverwachte terugkeer naar de fictie – een spannend meesterwerkje van de wereldvermaarde auteur van Honderd jaar eenzaamheid.




Het is een boek wat je in twee avonden uitleest, met 105 pagina's, of natuurlijk sneller of langzamer naarmate je tempo van dat van mij afwijkt. Ik vind dat het boek meteen pakt: 'Op de dag dat ze hem zouden doden, stond Santiago Nasar om 5 uur 30 's morgens op om de komst van de boot, waarmee de bisschop zou arriveren, af te wachten. Hij had gedroomd dat hij door een vijgebomenbos liep, waar een zacht regentje viel, en in zijn droom was hij heel even gelukkig, maar toen hij wakker werd had hij het gevoel dat hij totaal onder de vogelpoepspetters zat.' Het boek heeft geen 'rechtstreekse' wikipedia-entry, maar staat wel vermeld als voorbeeld van een 'kroniek'. Dat is 'een verhaal van of boek met chronologisch geordende gedenkwaardige en/of historische feiten', aldus wikipedia.

Het boek vervolgt: 'Hij droomde altijd van bomen, vertelde Plácida Linero, zijn moeder, mij zevenentwintig jaar later, terwijl ze zich de details van die onaangename maandag weer in de herinnering riep (NB de ik-persoon/de verteller is een vriend en dorpsgenoot van Santiago Nasar, is te vinden via google books). 'De week daarvoor had hij gedroomd dat hij in z'n eentje in een zilverpapieren vliegtuig zat, dat zonder ergens tegenop te botsen tussen de amandelbomen door vloog, ' vertelde ze mij. Ze had een zeer welverdiende reputatie als trefzekere uitlegster van andermans dromen, op voorwaarde dat ze haar op de nuchtere maag werden verteld, maar in die twee dromen van haar zoon had ze geen enkel onheilspellend teken opgemerkt, evenmin als in de andere dromen over bomen die hij haar de ochtenden voorafgaande aan zijn dood had verteld.



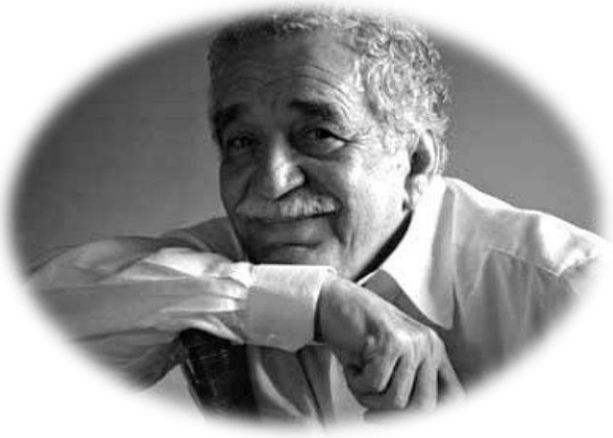

Santiago Nasar had het voorteken ook niet herkend. Hij had weinig en slecht geslapen, met zijn kleren aan en hij werd wakker met hoofdpijn en met de smaak van koperen stijgbeugels op zijn tong, maar hij beschouwde deze twee dingen als de logische overblijfselen van het bruiloftsfeest, dat tot na middernacht was doorgegaan. Sterker nog: de vele mensen die hij was tegengekomen tussen het moment dat hij om 6 uur 05 zijn huis had verlaten en het moment dat hij een uur later als een varken was geslacht, herinnerden zich dat hij wat slaperig was maar in een goed humeur en dat hij terloops tegen iedereen had gezegd dat het een prachtige dag was. Niemand wist zeker of hij het weer bedoelde. Veel mensen waren eenstemmig in hun herinnering dat het een stralende ochtend was; er woei een bries uit zee door de bananenbosjes, zoals te verwachten was in een goede februarimaand in die tijd. Maar de meesten waren het erover eens dat het begrafenisachtig somber was, de hemel was grauw en laag en er hing een zware geur van stilstaand water en op het moment van het ongeluk viel er een licht regentje, precies zoals Santiago Nasar in het bos in zijn droom had gezien. Ik lag in de apostolische schoot van Maria Alejandrina Cervantes bij te komen van het bruiloftsfeest en ik werd nauwelijks wakker van het alarmgelui van de kerkklokken, omdat ik dacht dat ze ter ere van de bisschop werden geluid.' (p. 1 en 2).

Zodoende weet de lezer dus al vanaf de eerste pagina dat Santiago zal worden vermoord. Toch blijft het verhaal naar mijn idee boeiend en verliest het zijn charme niet, als de gebeurtenissen worden geschetst, voorafgaande aan de 'slachtpartij'. Ik ga verder met het verhaal op pagina 65, waar de autopsie van het lichaam wordt beschreven. 'De verminkingen die de messen hadden aangebracht vormden nog maar nauwelijks het begin van de onbarmhartige autopsie waartoe pater Carmen Amador zich gedwongen zag, wegen afwezigheid van Dokter Dionisio Iguarán. 'Het was net alsof we hem nog een keer hadden gedood toen hij al dood was,' vertelde de voormalige parochiepriester mij in zijn retraite in Calafell. 'Maar het was een bevel van de burgemeester en de bevelen van die barbaar moesten uitgevoerd worden, hoe stompzinnig ze ook waren.' Het was helemaal niet volgens de wet. In de verwarring van die absurde maandag had kolonel Aponte een dringend telefoongesprek gevoerd met de gouverneur van de provincie en deze machtigde hem de voorbereidende handelingen te verrichten, terwijl zij een rechter van instructie stuurden.

De burgemeester was vroeger legerofficier geweest en had totaal geen ervaring met gerechtelijke zaken, maar hij was te ijdel om iemand die het kon weten te vragen waar hij moest beginnen. Het eerste dat hem dwars zat was de autopsie. Cristo Bedoya, die medicijnen studeerde, slaagde erin dispensatie te krijgen omdat hij een intieme vriend van Santiago Nasar was geweest. De burgemeester dacht dat het lichaam in bevroren toestand goed gehouden kon worden tot dokter Dionisio Iguarán terug was, maar hij kon geen ijskast van menselijke afmetingen vinden en de enige geschikte op de markt was buiten werking. Het lichaam was midden in de kamer opgesteld, op een smalle ijzeren brits, zodat iedereen ernaar kon komen kijken terwijl er ondertussen een rijkeluisdoodkist voor hem werd gemaakt. Ze hadden de ventilatoren uit de slaapkamers gehaald en ook nog een paar uit de huizen van de buren, maar er waren zoveel mensen die hem graag wilden zien dat de meubels weggezet moesten worden en de vogelkooitjes en de potten van de muren gehaald en toen was de hitte nog ondraaglijk. Bovendien werd de angstige spanning nog verhoogd door de honden die opgewonden waren door de doodsgeur. Ze waren niet meer opgehouden met janken sinds ik binnen was en Santiago Nasar lag nog in doodsstrijd in de keuken toen ik het huis inkwam en ik zag Divina Flor gierend huilen terwijl ze met een grote stok de honden op een afstand hield. 'Help me,' schreeuwde ze tegen mij, 'ze willen zijn ingewanden opeten.'

Bent u benieuwd naar de rest van het verhaal? Veel leesplezier gewenst!

*Door: Pieter Mesu*






**Iedere heilige komt zijn kaarsje toe.**
Bij gemeenschappelijke arbeid verdient iedereen een beetje van de eer.



**Wat van ver komt, is lekker.**
Iets wat van ver komt, is bijzonder. Daarom denkt men dat het ook beter zal zijn.



**In het land der blinden is eenoog koning.**
Iemand die weinig kan, wordt toch als deskundig beschouwd, als de overigen nog minder kunnen.

**Zuinigheid met vlijt, bouwt huizen als kastelen.**
Door zuinig en ijverig te zijn, kan men veel bereiken.



**Een kapotte klok duidt tweemaal daags de juiste tijd aan.**
Een dom persoon kan af en toe toch gelijk hebben.

**Hoe hoger het hart, hoe lager de ziel.**
Hoogmoed is het kenmerk van een dwaas.



**Als de maan vol is schijnt ze overal.**
Als iemand gelukkig is, kan iedereen dat zien.

**EIEREN**
Een marktverkoper heeft aan het einde van de dag nog 7 eieren. Dan komt de eerste koper er aan. Hij wil de helft van de eieren en nog een halve. Vervolgens komt er nog een koper aan en hij wil hetzelfde. Daarna sluit de marktverkoper zijn tent, gaat naar huis en eet het laatste ei op. Hoe is dit mogelijk ?






**LEEFTIJD**
Een vader is vier keer zo oud als zijn zoon. Over 20 jaar is de vader twee keer zo oud als zijn zoon. Hoe oud zijn de vader en zoon nu ?

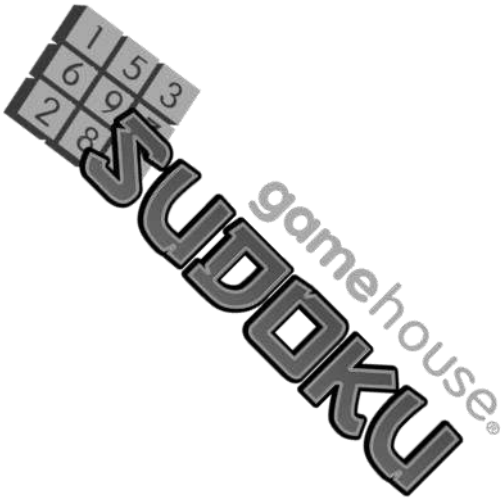
**ACHTERLATEN**
Hoe meer je er van neemt, des te meer zal je er van achterlaten. Wat is het ?



***Door: Peter Luijsterburg***

# Sudoku's

| | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | 8 | | | | 9 | | | |
| 4 | | | | | 6 | | | 9 |
| | | | 4 | | | | 8 | 5 |
| | 7 | | 2 | | 1 | | | |
| | | 2 | | | | | | 3 |
| | 1 | | 6 | 3 | | 4 | | |
| | 4 | | | | | | | |
| 2 | | | | 8 | | | 1 | |
| 6 | | | | | | 5 | | |







| | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 9 | | | 8 | 5 | | | | |
| | | 8 | 2 | | | | | |
| | | 7 | | 6 | | | 1 | 4 |
| | 8 | | 4 | | | | 6 | |
| | | | | | | | 5 | |
| | 9 | | | | 1 | | | 7 |
| | | | | 7 | | | | |
| 5 | | 9 | | 3 | | | 2 | |
| 3 | | | | | 6 | | | |




## Herfstpannenkoek met andijvie, spek en kaas

Benodigdheden voor 4 personen :



- 50 gr. Roomboter
- 250 gr. Gerookte spekblokjes (duopak)
- 2 Uien
- 500 gr. Gewassen fijngesneden andijvie (1 zak)
- 8 Pannenkoeken naturel (1 pak)
- 4 el Schenkstroop
- 190 gr. Jong belegen plakken kaas

Bereiding :

Smelt in een koekenpan 15 g boter. Bak het spek met de ui in 4 min. knapperig.

Voeg de andijvie in porties toe en laat al omscheppend slinken. Besmeer intussen de pannenkoeken met de stroop.

Verdeel de andijvie met het spek en de kaas over de pannenkoeken en rol ze los op.

Smelt in twee koekenpannen de rest van de boter en leg de pannenkoeken erin. Bak de pannenkoeken met een deksel op de pan 4-5 min. op laag vuur, tot de pannenkoeken warm zijn en de kaas is gesmolten.

Leg de pannenkoeken op 4 borden en serveer.

Tip : Liever geen vlees? Vervang het spek door plakjes gekookt ei.

**EET SMAKELIJK !**




# Boezemvrienden

Het was een grijze zaterdagochtend en onderweg vielen er wat spatjes regen op de voorruit. Ik parkeerde de auto dicht bij de grote winkels en liep in de richting van de voordelige kledingzaak waar we een week eerder voor mij twee spijkerbroeken en een vestje hadden gekocht. Hij stond er al geduldig te wachten en keek recht voor zich uit. Ik had de auto ook voor zijn neus kunnen parkeren. Maar het was mooi hem alvast zo te zien staan. Onze begroeting werd bekroond door een warme omhelzing. We besloten eerst maar eens ons vertrouwde verwarmde terras te bezoeken voor koffie om wakker te worden. Hij was nog maar pas opgestaan toen ik hem berichtte dat ik eraan kwam. We gingen toch maar binnen zitten. We praatten even bij en genoten van de rust die zo kenmerkend is voor onze omgang.

We gingen eerst maar eens naar het casino om voor weinig geld ons geluk te beproeven. We beperken altijd onze inleg en bij winst pakken we die gelijk terug. Hebben we meer winst dan romen we die bijna helemaal af om nog alleen met een klein bedrag verder te spelen. Zo beperk je altijd je verlies en win je vaak een leuk bedrag. Hij wees me de nieuwe machines met touchscreen. We gingen gebroederlijk naast elkaar zitten en kozen ieder een eigen spel. Hij een wat moeilijker en ik een eenvoudiger. Hij hielp me geduldig op weg op de voor mij nieuwe speelkast. Ik had al snel mijn inleg teruggewonnen en won nog een paar keer wat extra. Hij had minder geluk. Je mocht er trouwens in het rookgedeelte gewoon van je sigaret genieten bij je gokkast. We verlieten het casino om verderop te kijken bij het café waar we vorige week zo genoten hadden. We wilden weten hoe laat het café vanmiddag open zou gaan. Het uithangbord op straat meldde dat het café al open was, maar de deur zat nog dicht. Ineens zagen we Patrick, de cafébaas, die ons vorige week nog een les poolen had gegeven. Ik gebaarde dat ik wilde weten hoe laat hij open zou gaan. Hij wees op de klok. Hij stak twee vingers in de lucht: de openingstijd is 2 uur. Dan hadden wij nog tijd om onze andere plannen tot uitvoering te brengen.

We besloten om eerst naar een grote supermarkt van een landelijke keten te gaan om broodjes te halen voor onze lunch en om de ov-chipkaart van Romeo op te laden, zodat hij mij nog twee keer kan bezoeken. Ik nam een grote maaltijdsalade mee voor vanavond met aardappelen, ei en kip. Daarna wilde ik graag met Romeo naar de schoenenwinkel. Hij had maar een paar schoenen. Schoenen zijn voor mij belangrijk. Ik ben boven de schoenen geboren. Mijn ouders deden altijd een schoenenwinkel. Romeo liep mee, maar had eigenlijk van tevoren aangegeven er geen zin in te hebben. Misschien schaamde hij zich. Of wilde hij geen cadeau.
In de schoenenwinkel zag Romeo al snel een paar dat hem enorm aansprak. Ze waren maar 25 euro. Dat vond hij niet bezwaarlijk. Dat was geen te groot cadeau. Romeo vond het goed dat ik de schoenenverkoper speelde. Ik liet hem zijn schoenen aantrekken en hielp hem met een schoenlepel. Ik leerde hem hoe hij moest staan, opdat ik zijn neus kon indrukken om te voelen of zijn tenen niet te dicht bij de neus van de schoen kwamen. Ook leerde ik hem hoe hij moest lopen om zelf te voelen dat hij niet met zijn tenen tegen de neus aankwam.
De schoenen pasten precies en ik mocht ze voor hem kopen. Ik kocht er nog een spuitbus bij om de schoenen in te kunnen sprayen tegen de regen en ander vuil. En ik kocht er nog een schoenlepel bij. Romeo was tevreden en apetrots liep hij met de tas met schoenendoos de winkel uit.
Bij de kassa ontmoetten we twee vrouwen. Ik dacht dat ze lesbisch waren, maar dat doet er niet toe. Ze kenden Romeo en hadden een goed gesprek met hem. Ook ik sprak met ze, nadat ik me netjes had voorgesteld. Dat zijn leuke kleine dingen. We gingen ieder onze weg.

Wij besloten langs de speelgoedwinkel te gaan om het enige spel te kopen dat Romeo leuk vindt om te spelen. Uno. Een soort pesten, maar dan met bijzondere kaarten. Opdat we op onze volgende ontmoeting bij mij thuis het spel kunnen spelen. En hij het me kan leren. Hij vertelde dat hij een appje kan installeren op mijn tablet waar je het spel ook online kan spelen, zogenaamd tegen andere tegenspelers. Het leek me een leuk idee.

De middag zat er bijna op, maar het was steeds drukker op straat. De mensen zochten de terrasjes op en bevolkten de cafés. Wij liepen onze lange weg naar het einde van de winkelstraat waar het café staat waar we zo veel plezier hadden gehad met poolen en zelfs een keer een les hadden gehad van de barkeeper die 50 van Nederland is geweest. We werden er hartelijk ontvangen en nestelden ons aan de bar op een hoek. We spraken weer honderduit. Ik mocht van Romeo met zijn nieuwe schoenen naar buiten om ze in te spuiten met de spray. Aan zijn veters legde ik de laatste hand.

We liepen de lange winkelstraat terug richting mijn auto. Op de hoek van de parkeerplaats namen we afscheid. Romeo omhelsde mij. Hij vindt mij een fijne vader, maar ik ben meer een grote broer. Hij zou nog op tijd zijn voor het warme eten in het grote huis en ik zou op tijd terug zijn om nog naar de inloop te gaan waar je zo gezellig koffie kan drinken en waar iedereen je kent. Die avond zou ik naar het café gaan om gezellig te praten met de mensen en de barman en zijn vrouw. En ik zou naar het poolcafé gaan om met vrienden te gaan poolen. Ik had er een goed gevoel bij.

Achteraf bleek dat terecht want ik heb het erg naar mijn zin gehad. De dag kan niet meer stuk en de potjes poolen won ik allemaal, op een na, maar dat was een partij van drie. Dus heb ik met twee één gewonnen. Ik dronk wodka, een beetje veel. Ik was lekker aangeschoten maar niet dronken. Ik rookte te veel. Af en toe nam ik pauze om gewoon even alleen te staan. Of ik rookte buiten in de kou. Ik liep terug naar mijn stamkroeg nadat ik afscheid had genomen van mijn poolvrienden. Maar mijn stamkroeg was om twee uur al gesloten. Zo stil was het in de stad Terneuzen. In Hulst was het gezelliger. Ik kwam thuis en nam de maaltijdsalade. Ik sliep om 2:30 en werd de volgende dag al weer om 8 uur wakker.

Ineens gaat de telefoon. Romeo. "Wat is er, ja Fritz." "Ik wil je wat vragen!" "Jongen, dat kan altijd, zeg het maar." "Fritz, zou je me kunst vader willen zijn?" "Kunst vader? Ik ben toch echt!" "Ja, maar ik bedoel je bent niet mijn echte vader, maar dat je ook een beetje mijn vader bent." "Oh ja, dat snap ik wel. Je hebt een echte vader en daar heb je ook contact mee weer sinds kort. Dan ben ik een tweede vader. Alleen ik wil niet alleen je vader zijn, want we zijn toch vrienden. Jij bent toch net zo goed mijn vriend als dat ik jou vriend ben. Dus kan je ook af en toe mijn vader spelen als ik het eens minder goed weet en jij het eens beter weet. Dan help jij mij. Dan speel je even mijn vader. Maar eigenlijk vind ik meer dat we broers zij. Een oudere en jongere broer, en die zijn er ook altijd voor elkaar. Maar ik heb er geen probleem mee, want ik voel me best een beetje je vader. Maar ik voel me meer je broer en dat jij mijn kleine broertje bent die soms groter is dan ik. Zoiets."

***Door: Fritz van Rikxoort***




# Opmerkelijke Spelen

Na een jaar van uitstel vanwege corona werden van 23 juli t/m 8 augustus voor de 29e keer de Olympische Spelen gehouden. Zonder publiek en onder strenge coronamaatregelen werden door de Nederlands Sporters het recordaantal van 36 medailles behaald; 10 gouden medailles, 12 zilveren medailles en 14 bronzen medailles. Daarnaast wonnen veel sporters geen medaille maar hebben ze wel beter dan ooit gepresteerd en natuurlijk waren een aantal sporters ook teleurgesteld in het resultaat.

Ook deze Olympische Spelen waren er weer een aantal opmerkelijke momenten.

De vrienden ***Mutaz Essa Barshim*** (Qatar) en ***Gianmarco Tamberi*** (Italië) streden tegen elkaar op het onderdeel hoogspringen. Het tweetal stuwde elkaar tot grote hoogtes, maar slaagden er allebei niet in om over 2,39 meter te springen. Omdat ze al over een hoogte van 2,37 meter hadden gesprongen, kregen ze een keuze voorgelegd: een jump-off of goud delen. Die keuze was makkelijk voor het duo, ze deelden de gouden medaille.

Warm weer en een hoge luchtvochtigheid zijn een ware nachtmerrie voor de Franse snelwandelaar **Yohann Diniz**. Hij zag opnieuw zijn olympische droom in rook opgaan omdat zijn darmen niet meewerkten. Na een klein half uur dook hij plotseling een toilet in. Hij kwam na zijn bezoek aan de sanitaire voorziening nog wel terug op een 2e plek, maar moest later in de race opgeven vanwege aanhoudende maag- en darmproblemen.

De Nederlandse BMX-er ***Niek Kimmann*** kwam tijdens een training hard in botsing met een overstekende official. Kimmann reed in de voorbereiding enkele rondjes over het wedstrijdparkoers en knalde vol op een onoplettende medewerker van de Spelen die de baan opliep. De BMX-er liep daarbij een scheurtje in zijn knieschijf op maar werd uiteindelijk Olympisch Kampioen, de official belande voor enkele weken in het ziekenhuis.

Schoonspringer ***Tom Daley*** (Groot Brittanië) viel tijdens de Olympische Spelen, naast het behalen van een gouden en een bronzen medaille, op door breien op de tribune. Tijdens wedstrijden werd hij regelmatig al breiend op de tribune gespot. Hij maakte onder meer een zakje waarin zijn gouden medaille bewaard kon worden. Breien is voor hem DE manier om te ontspannen en zijn hoofd leeg te maken.

Tot slot kampen ook topsporters met mentale problemen. Tijdens de Olympische Spelen kampte turnster ***Simone Biles*** met “twisties”, een soort kortsluiting in haar hoofd waardoor haar lichaam niet deed wat ze wilde en ze zich terugtrok van een aantal turnonderdelen. Ze won geen gouden medailles maar kreeg wel veel lof voor het bespreekbaar maken van mentale problemen.

Deze zomer werden ook de Paralympische Spelen gehouden. Dit sportevenement voor gehandicapte sporters wordt elke vier jaar ongeveer een maand na de Olympische Spelen gehouden. Tijdens deze spelen lag De Spreekbuis al in de persen en kunnen we niet melden hoeveel medailles deze sporters uiteindelijk hebben behaald (momenteel staat de teller al op 38 stuks).

# Zwerfhonden






Al geruime tijd was ik op zoek naar een witte herder maar die waren ineens lastig te vinden door de coronacrisis. Een paar maanden geleden werd ik attent gemaakt op het feit dat er in Europa duizenden zwerfhonden rondlopen die een gouden mandje zoeken. Omdat ik dacht dat dit nog mooier zou zijn dan een pup uit een doorgefokt nest, immers je “red” er een hond mee, ben ik me daar eens in gaan verdiepen.

Na lang zoeken en oriënteren kwam ik via puppyplaats.nl uit bij een stichting in Portugal die zwerfhonden van straat haalt die er slecht aan toe zijn. Daar hadden ze toevallig een jonge witte herder mix zitten waar ik op slag verliefd op werd. Deze herder was toevallig ook al min of meer klaar voor transport naar Nederland dus dat klonk te mooi om waar te zijn. Toevallig had ik een kennis/vriendin die voor een paar dagen naar Portugal ging dus zij zou ter plaatsen wel eens gaan kijken of het wat was.

Toen ze daar aangekomen was bleek al snel dat de conditie waaronder de honden gehouden werden een stuk somberder was dan ons was voorgeschoteld. Ze zaten niet bij een gastgezin zo als geadverteerd werd maar op een oud veld waar een stukje gras was en voor de rest droge grond en stenen. Gemiddeld komt daar dan 1 of 2 keer per dag iemand langs om de honden brokken te voeren en het drinkwater bij te vullen. Er wordt dus verder niets met de honden gedaan om ze sociaal te maken of te laten wennen aan het leven met mensen samen. Mij was zelfs verteld dat de honden al redelijk sociaal zijn en getraind worden door vrijwilligers met klikkers, wat dus geen waar blijkt te zijn. De witte herder zou wel de bangste zijn maar er was wel mee te werken. Uiteindelijk zag ze mijn toekomstige witte herder doodsbang in een hoekje zitten op een stapel met takken met haar rug naar alles toe. Ze liet mij weten hoe de omstandigheden waren en hoe Laila (zo heet ze) er bij zat. Ondanks dat alles leek ze wel lichamelijk gezond en heeft mijn kennis haar mee genomen op het vliegtuig naar Nederland en aan mijn zorg overgedragen.



Toen ze midden in de nacht bij mij thuis aankwam zat ze zwaar onder de medicatie en toen ze voor het eerst op haar poten probeerde te staan zakte ze daar dan ook gelijk door. Dit heeft toch wel tot de volgende dag geduurd en toen ze eenmaal weer een beetje nuchter was bleek al snel hoe bang ze echt was. Ze heeft vijf dagen doodsbang binnen gelegen en alles laten lopen waar ze maar kon. De zwarte vloerbedekking op de foto is dan ook al snel vervangen door zeil want de lucht was inmiddels niet meer te harden in huis.

Na de vijfde dag schoot ze ineens door de woonkamer naar de keuken en al blaffend de tuin in waar ze al snel spijt van had. In de tuin was namelijk alles weer nieuw en in haar ogen bedreigend. De geluiden van de bomen, het kraken van de houten schutting, het praten van mensen in andere tuinen, het licht van een lantaarnpaal in de brandgang, het rollen van een tennis bal, het bewegen van de heg, en ga zo maar door. Alles maakt haar doodsbang en door diezelfde angst durfde ze ook niet meer het huis terug in. Ze heeft dagen doodsbang in een hoekje in de tuin gezeten tijdens de zwaarste stom en regenbuien van dit jaar. Doordrenkt van de regen was ze en totaal uitgehongerd, zo zag het er nog beroerder uit voor haar dan toen ze in Portugal was. Maar ineens was daar een hoop herrie in de brandgang waar ze zo ongelooflijk bang van werd, het was een kind die tegen een balletje schopte. Daardoor schoot ze ineens weer de woning in waar ze drie dagen bang in een hoekje heeft gelegen, maar gelukkig wel weer wat ging eten en zelfs de tijd nam om aan een kluif te knabbelen. Dat was dan ook gelijk de laatste keer dat ze ooit binnen is geweest want na die derde dag ging ze plotseling heel voorzichtig weer naar buiten om te kijken hoe de zaken er daar voorstonden en is nooit meer binnen durven komen.

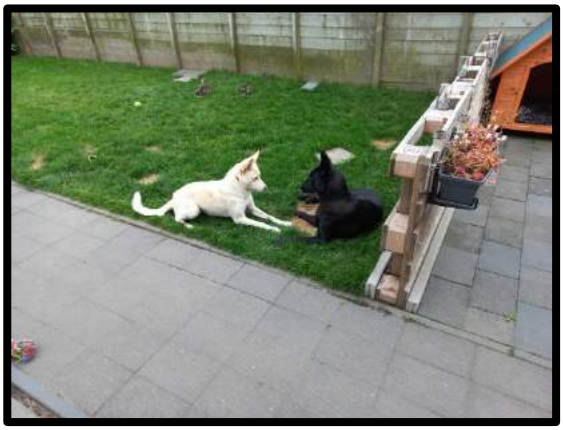


Zo heeft ze weken doodsbang in de tuin gezeten en wist ik me geen raad meer. Gelukkig hebben familie en vrienden van me veel honden dus vroeg ik om hen regelmatig langs te komen met hun honden. In het begin vond Laila dat ook allemaal veel te spannend maar na een paar weken kon ze het toch gaan waarderen en begon te spelen met de honden. Ondanks dat kon ik er nog steeds niet bij me krijgen of aanhalen. Uiteindelijk na een maand of twee kwam ze eindelijk naar me toe om een stukje leverworst uit mijn hand te eten en daar blijft het letterlijk bij. Nu, maanden later is, ze nog steeds (doods)bang voor alles en iedereen zelfs voor mij. Ik heb haar nog nooit aan kunnen raken of zelfs niet dichter bij haar kunnen komen dan een arm lengte afstand tot op de dag van vandaag. Het arme beeste zit maar in de tuin te zitten, eet wat en drinkt wat en dat is het. Als haar vriendjes langs komen speelt ze wel even maar verder heeft ze hier eigenlijk geen leven. In uiterste wanhoop, en omdat het kan, heb ik er daarom een tweede volwassen herdershond bij genomen in de hoop dat dat iets zou doen voor haar.

Ze moesten wel even wennen aan elkaar maar al vrij snel ging het redelijk tussen de honden maar zag je ook wel duidelijk dat Laila totaal niet weet hoe ze zich moet gedragen of reageren in situaties. Ze geeft alle verkeerde signalen af die je maar af kan geven met haar honden taal maar de andere herder heeft daar redelijk veel geduld voor. Helaas bleek na een week dat de andere herder weer terug moest naar de vorige eigenaar en bleef Laila weer alleen achter. Het feit dat de tijdelijke herder er was lijkt ook geen enkele invloed op Laila te hebben gehad. Hoe het nu verder moet met deze zielige viervoeter is mij inmiddels een raadsel. Ik heb regelmatig contact met de dierenarts want ze eet nog altijd extreem weinig, is te mager en klein voor haar leeftijd maar ook die zit met zijn handen in het haar. Gedragstherapeuten en psychologen weten het ook niet omdat dit zo een extreem verhaal is en niemand contact met de hond kan krijgen.

Wel hebben alle experts die zich inmiddels met Laila bemoeien een zelfde standpunt:

"***Je moet geen zwerfhonden van de straat plukken omdat wij dat zielig vinden***". Over het algemeen heb je er niets aan en kun je ze slecht opvoeden of socialiseren en ze blijven altijd angstig en lastig. Het is voor de hond zieliger om ze uit hun vertrouwde omgeving te rukken en naar een ander land te brengen dan ze gewoon op straat te laten waar ze hebben leren leven en overleven. De meeste straathonden hebben allerlei trauma's voordat ze bij hun nieuwe baas zijn en deze trauma's zijn linksom of rechtsom allemaal aangericht door mensen. En natuurlijk zijn er ook positieve verhalen terug te vinden op internet waarbij de hond dolgelukkig lijkt te zijn in zijn nieuwe omgeving maar tegenover ieder positief verhaal staan zeker 10 negatieve verhalen. Mijn advies (en niet alleen mijn) is om toch beter maar in Nederland in het asiel te kijken voor een leuke hond waar je tenminste de voorgeschiedenis wel bij hebt en wat mee kan in plaats van een straathond die je uit zijn vertrouwde omgeving rukt voor jou plezier en genoegdoening. Want als je pech hebt zit je met een doodsbange ongelukkige hond waar je niets aan hebt en niets mee kan die in het ergste geval een spuitje moet krijgen om dat zijn leven een lijdensweg is geworden. Inmiddels durft Laila trouwens wel in de schuur waar ze dan soms 's nachts slaapt, maar ook weer niet altijd.



Wil je weten hoe het verder gaat met Laila volg haar dan op instagram, dat gaat ze zeker heel leuk vinden….

**@whiteshepherdlaila** of **@derijckste**

**https://www.instagram.com/whiteshepherdlaila/**




# The Cats biografie

Volendamse groep met als frontman Piet Veerman, die vanaf 1968 verantwoordelijk is voor vele hitnoteringen en de bekendste vertegenwoordigers zijn van de zogenoemde 'palingpop'.
Er zijn maar weinig artiesten geweest die zoveel hebben betekend voor de ontwikkeling van de Nederlandse popmuziek als The Cats. Met hun kenmerkende Volendamse 'palingsound' wisten The Cats de harten te veroveren van miljoenen fans in binnen- en buitenland. Nog steeds genieten fans dagelijks van onvergetelijke hits als Lea, Marian, Where Have I Been Wrong en Vaya Con Dios.

**Joost den Draaijer**
Het verhaal van The Cats laat zich lezen als een spannend jongensboek. De groep begint in 1962 als The Mystic Four, een naam die eerst nog wordt veranderd in The Blue Cats en later in The Cats. Vanaf 1965 speelt het Volendamse kwintet, dat dan bestaat uit Arnold Mühren, Cees Veerman, Piet Veerman, Jaap Schilder en Theo Klouwer, een belangrijke rol binnen de Nederpop. Het kenmerkende geluid van The Cats wordt bepaald door de enigszins weemoedige melodieën en de harmonieuze vocalen. Diskjockey Willem van Kooten, alias Joost den Draaijer, bedenkt er een passende naam voor: de palingsound!

**Grenzen**
In december 1966 scoren The Cats met What A Crazy Life hun eerste echte hit. Twee jaar later breken The Cats door naar een groot publiek. Dat gebeurt met het liedje Times Were When. Het is een cover van een onbekende Schotse popgroep. Times Were When is de eerste uit een niet aflatende stroom van tophits waaronder nummers als Lea, Why, Scarlet Ribbons, Marian, Magical Mystery Morning, There Has Been A Time en Let's Dance. Ook buiten de Nederlandse grenzen vieren The Cats grote successen, tot zelfs in Indonesië, Suriname en de Verenigde Staten aan toe.

**Wereldtitel**

Eén van de grootste hits die The Cats in de jaren zeventig scoren, is One Way Wind. Deze ballad ontstaat op Aruba, waar The Cats zien hoe palmbomen onder invloed van de passaatwind maar één kant op groeien. One Way Wind wordt een grote hit waarna het als strijdlied wordt geadopteerd door het Nederlands voetbalelftal, dat in 1974 op het WK Voetbal in Duitsland een serieuze gooi doet naar de wereldtitel. Vóór iedere wedstrijd draait coach Rinus Michels in de spelersbus het cassettebandje met One Way Wind. Maar op de dag van de finale is het cassettebandje zoek. Geen One Way Wind dus voor Oranje, maar ook geen wereldtitel.




**Afscheid**

In 1973 vertrekken The Cats naar de Verenigde Staten, waar met de Amerikaanse producer Al Capps het album Love In Your Eyes wordt opgenomen. Hoewel de plaat hier de hits Rock & Roll (I Gave You The Best Years Of My Life) en Be My Day voortbrengt, blijft een Amerikaanse doorbraak uit.

Op dat moment besluiten The Cats het voor gezien te houden. Nog geen jaar na dat besluit, staan de Volendammers alweer op het podium. Ook in de hitlijsten zijn The Cats succesvol met veelzeggende titels als Hard To Be Friends en We Should Be Together. Ze vormen de voorbode voor iets wat onafwendbaar is. Het definitieve afscheid lijkt zich aan te dienen in 1980, wanneer The Cats met The End Of The Show een laatste Top 10-hit scoren. De Volendamse groep vindt het welletjes geweest en hangt de gitaren in de wilgen.

**Terugkeer**

Toch gaat het verhaal verder. Want in 1983 scoren The Cats met La Dilligence. Wederom staat de groep volop in de belangstelling. Niettemin lijken de gouden jaren van The Cats voorbij. Dus kondigt de groep in 1985 haar definitieve afscheid aan. Piet Veerman start een succesvolle solocarrière en Arnold Mühren begint een eigen platenstudio. Ook de andere leden van The Cats zoeken los van elkaar hun eigen weg in de maatschappij.

**Drummer**

Even wel blijft het kriebelen bij de voormalige leden van The Cats. Dus komen zij in 1994 weer bij elkaar, ditmaal zonder Piet Veerman. Met hulp van onder anderen Jan Akkerman en Flaco Jiminez wordt het album Shine On opgenomen. De plaat levert The Cats een bescheiden succesje op maar een vervolg zit er niet in. Voor de vierde keer nemen The Cats afscheid van hun trouwe publiek. In de jaren die volgen blijven de fans hopen op een reünie van hun favoriete groep, ook wanneer drummer Theo Klouwer op 8 februari 2001 komt te overlijden.

**Nog één keer...**

Die hoop wordt werkelijkheid wanneer The Cats in maart 2006 aankondigen nog één keer bij elkaar te willen komen voor de viering van hun 40-jarig artiestenjubileum. Dat bericht zorgt voor een ware mediahype. Ondertussen nemen Arnold Mühren, Cees Veerman, Jaap Schilder én Piet Veerman met hulp van Marco Borsato's vaste producer en tekstschrijver John Ewbank twee gloednieuwe nummers op, te weten Those Were The Days en The Best Years Of My Life. Beide nummers worden op single uitgebracht en belanden hoog in de hitlijsten. Daarna wordt het weer stil rondom The Cats.

**Heden**

De overgebleven leden van The Cats zijn inmiddels dik in de zestig. Sommigen houden zich nog bezig met muziek, zoals Arnold Mühren die nog dagelijks in zijn eigen muziekstudio aan het werk is. Piet Veerman gaat graag naar zijn zingende kleinkinderen kijken, waarvan sommigen het zangtalent van hun opa hebben. Zo af en toe treedt hij nog wel eens op met The Cats Aglow Band, één van de vele Cats-coverbandjes.

Cees Veerman, met zijn vrouw geëmigreerd naar Indonesië, overlijdt op 15 maart 2014 op 70-jarige leeftijd.

Bron : NPO Radio 5



The Cats : Arnold Mühren, Cees Veerman, Piet Veerman, Jaap Schilder en Theo Klouwer

***Peter Luijsterburg***

Liefde

Bij d' echt van trouwe zielen
spreekt men niet van hindernissen
Die liefde is geen liefde
die mindert als d' een verminderen ziet
Die scheiding zoekt als d' een
door scheiding griefde
Liefde is als een baak,
die diep in d' aard gevest
met stormgeklots en golven lacht
Liefde is geen nar des tijds
Zij groeit en bloeit tot aan de
jongste dag ; verflauw ik ooit
blijkt wat ik zeide en waar
dan dicht ik nooit, heeft liefde
nooit bestaan.

(W. Shakespeare)

Bron : Cor Colijn



# Peter's moppenhoek




Een Belg loopt over een Nederlandse begraafplaats. Ziet ie daar een grafsteen met de tekst: "Jan Jansen, een zachtaardige man en een goede vader." Zegt die Belg: "Ach, die zuinige Hollanders ook… … stoppen ze die drie mannen in één graf !"




Een kikker gaat naar een waarzegster, waar ze hem het volgende vertelt: "Je zult binnenkort een knappe jonge vrouw leren kennen, die alles over je te weten wil komen!" De kikker zegt: "Fantastisch ! Waar zal ik haar ontmoeten, op een feestje of zo ?" "Nee", antwoordt de waarzegster, "in een biologielokaal."

Jantje zit met zijn moeder in de kerk. En Jantje was misselijk geworden en moest overgeven. Zijn moeder zei: "Vlug naar buiten jij !" Dus Jantje naar buiten… 2 seconde later was Jantje alweer terug in de kerk. Moeder vroeg: "Ben je nu al terug ?!" "Ja" zei Jantje "achterin de kerk stond er een schaal waarop stond: Voor de zieken."



Zitten drie mannen in een café. Zegt de eerste man: "Mijn vrouw is net een Jaguar, zo mooi en gestroomlijnd." Waarop de tweede man zegt: "Mijn vrouw is net een Volkswagen Golf, zo zuinig en betrouwbaar." Zegt de derde man: "Mijn vrouw is net een brandweerwagen : doe-dit-doe-dat-doe-dit-doe-dat-doe-dit-doe-dat."

Klein Jantje kijkt gefascineerd toe als zijn moeder huidcrème op haar gezicht smeert. "Waarom doe je dat, mammie ?", vraagt hij. "Om mezelf mooi te maken natuurlijk", zegt moeder en even later begint ze de crème af te vegen met een doekje. Klein Jantje kijkt bezorgd en zegt: " 't Helpt niet hè ?"




Een hoogzwangere vrouw stapt uit de douche als ze haar drie jarige zoontje ziet staan. "Je wordt dik mam", vertelt hij haar. "Ja dat weet ik, maar er groeit ook een kindje in mijn buik" Waarop het jongetje vraagt: "Maar wat groeit er dan in je kont ?"

Mijn broer, die nog steeds niet getrouwd is, heeft verleden week eindelijk een advertentie in een krant geplaatst. Aangezien hij geen 'moeilijke' is, heeft hij maar één zinnetje gepubliceerd: 'IK ZOEK EEN VROUW !' Enkele dagen later ontving hij al honderden reacties. Wat een succes! En alle berichten hadden dezelfde dezelfde inhoud: 'Kom de mijne maar halen !'



***Peter Luijsterburg***

# Oplossingen puzzels

Oplossing puzzels van pagina 8, Sudoku's pagina 26 en rebussen pagina 5



Antwoord op : Eieren : De eerste koper vraagt de helft + een halve, dus dat is 3,5 + 0,5 = 4. Dus er blijven nog 3 eieren over. Dan komt de volgende koper, hij vraagt ook de helft + een halve, dus dat is 1,5+0,5 = 2. Er blijft dus 1 ei over en die eet hij zelf op.

Antwoord op : Leeftijd : De zoon is 10 jaar en de vader 40 jaar.




Antwoord op : Achterlaten : Voetstappen



Oplossing rebussen : Rebus 1 : Iemand blij maken met een dooie mus

Rebus 2 : Hij kent dit gebied als zijn broekzak

Rebus 3 : In balans leven geeft rust

| | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 6 | 2 | 5 | 7 | 3 | 4 | 9 | 8 | 1 |
| 1 | 9 | 3 | 8 | 5 | 6 | 2 | 4 | 7 |
| 4 | 7 | 8 | 1 | 9 | 2 | 5 | 6 | 3 |
| 5 | 3 | 4 | 9 | 8 | 7 | 6 | 1 | 2 |
| 2 | 6 | 1 | 5 | 4 | 3 | 8 | 7 | 9 |
| 7 | 8 | 9 | 2 | 6 | 1 | 4 | 3 | 5 |
| 8 | 1 | 7 | 4 | 2 | 9 | 3 | 5 | 6 |
| 3 | 5 | 2 | 6 | 1 | 8 | 7 | 9 | 4 |
| 9 | 4 | 6 | 3 | 7 | 5 | 1 | 2 | 8 |

| | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 1 | 3 | 8 | 2 | 5 | 9 | 6 | 7 | 4 |
| 4 | 9 | 5 | 7 | 6 | 8 | 2 | 1 | 3 |
| 6 | 7 | 2 | 3 | 1 | 4 | 8 | 5 | 9 |
| 7 | 1 | 3 | 8 | 4 | 5 | 9 | 6 | 2 |
| 8 | 6 | 9 | 1 | 7 | 2 | 4 | 3 | 5 |
| 2 | 5 | 4 | 9 | 3 | 6 | 7 | 8 | 1 |
| 3 | 4 | 7 | 6 | 2 | 1 | 5 | 9 | 8 |
| 5 | 8 | 1 | 4 | 9 | 7 | 3 | 2 | 6 |
| 9 | 2 | 6 | 5 | 8 | 3 | 1 | 4 | 7 |

# Strip - Stamgasten











In samenwerking met
WLB Joannaplantsoen
HuisDrukkerij - Goes
joannaplantsoen 2
huisdrukkerij@zeelandnet.nl